

pomen nekih besedi, pa je dvomil, je-li bi vedel pogoditi pravi slovenski izraz in te mi je rekel natanko opisati, a nekaj jih je bilo, katerih ni vedel, kar je odkritosrčno priznal. Mislim, da je g. dopisniku „od nekoč“ znano, da je pokojni Erjavec 11 let služboval kot profesor naravoslovja v Zagrebu, da je iz Zagreba prišel v Gorico, da so ga iz Gorice poklicali na Zagrebsko vseučilišče, da bi ondi na modroslovni fakulteti predaval naravoslovje, čemur pa se je odpovedal in da je bil v svoji stroki izvrsten pisatelj! Ali tudi on ni vedel raztolmačiti nekih besedi v Trstenjakovem „Šolskem vrtu“, a za-nj ni bilo nečastno tega odkritosrčno priznati, a za gospode slovenske učitelje bi bilo nečastno — g. dopisnik vsaj misli takó — čitati kako iz hrvaščine preloženo, v njihovo stroko segajočo knjigo! G. dopisnik misli, da se vsak učitelj more v prav kratkem času hrvaškemu jeziku toliko priučiti, da s pomočjo besednjaka lahko umeje v njem pisane knjige. Pesni, leposlovne spise res s pomočjo slovnika lahko čita, kdor se je vsaj pol leta pridno hrvaščine učil, ali spisov strokovnjaške učenosti ne. in g. dopisnik naj izve, ako še do sedaj ni vedel, da Filipovičev hrvaško-nemški slovník, lepo vezan velja 7 gld., a ko bi še človek v njem našel vsako nerazumljivo besedo! In kako prijetno je čitanje, ako mora čitatelj vedno slovník v rokah imeti! Jaz Trstenjakovega „Šolskega vrta“ nisem pomnožil, temveč pomnožil ga je on sam in to sem porabil. Konečno mi g. dopisnik očita, da nisem „šolski vrtnar in učitelj“, t. j. da nisem strokovnjak. Istina, da nisem bil nikoli v nikaki gospodarski šoli ali na kakem pripravnišću, ali živeč na kmetih opazim s pozornim očesom, kaj in kako se dela na polju, na vrtih in v vinogradih. Naj tedaj gosp. dopisnik ne misli, da jaz nimam pravih pojmov o tem ali onem v gospodarsko stroko spadajočem predmetu in naj se ne boji, da bi prelagajoč kako delo v svoj materinski jezik zveržil, kakor nestvor, ki ga živa duša ne bi umela. Pavel Krempler, Milan Kučenjak, J. S., župnik v Skočidolu na Koroškem in svetovnoznani Drierzon, so izborni vrtnarji, govedarji in bučelarji, a vendar se niso teh predmetov učili na gimnaziji niti v bogoslovju! G. dopisnik veli, da Slovenci sčasoma gotovo dobimo „Šolski vrt“ in to iz strokovnjaških rok.*) Iz teh besed bi človek lahko sklepal, da on sam piše „Šolski vrt“ ter ga namerava sčasoma izdati. Ako je to res in ako bo njegovo delo jednako delu gosp. ravnatelja D. T., jaz mu se klanjajoč čestitam ter mu želim pri njegovem podjetju mnogo več sreče, nego je on meni želi.

Božidar Flegerič.

*) Sedaj že blizu, da imamo.

Ured.

Raznoterosti.

(Banka „Slavija“.) Iz nje poročila za leto 1886 posnememo, da je imela v preteklem letu 100.240 članov, katerim je zavarovala kapital 178.414.208 gld. 31 kr. Samo za življenje bilo je zavarovanih 40.497 oseb za 22.835.193 gld. 31 kr. Njeni rezervni in poroštveni fondi znažali so koncem minolega leta 6.725.239 gld. 54 kr. Od leta 1885 pomnožili so se ti fondi za 140.593 gld. 46 kr., dasi ravno se je vlni izplačalo članom podedovanjskih društev 446.492 gld. 28 kr. Vse premoženje bankino naloženo v vrednostih papirjih, v posojilih na lastne police, v hipotekah, v posojilnicah in v poštni hranilnici, znašalo je 6.547.858 gld. 21 kr. Za škode se je izplačalo v letu 1886, 1.264.503 gld. 24 kr., v vseh osemnajstih letih bankinega obstoja pa 11.860.321 gld. 31 kr. — Iz tega kratkega posnetka iz obširnega in jako pregledno sestavljenega poslovnega poročila je vidno, da banka kljub napadom nemških listov stalno napreduje in da more njena uprava z mirno vestjo gledati v bodočnost.

(Koščice.) Svinje jedó ráde sadne koščice in dejo jim tudi dobro. Ako pa jih dobó veliko va-se, izlasti slivovih, utegne jim škodovati. V koščicah je namreč nekaj strupa, pruske kisline, le-ta pa je za živali smrt.

(Mišnica.) Grda razvada hlapcev, da dajejo konjem mišnice, naj bi bili bolj iskri, je že marsikaj škode storilo. Brez večje škode ozdraviš konja, ki je jedel mišnico, če mu daš po dvekrat na den „nux vomica“, to pa v času, ko konj ne je. Vlij mu na kos sladkorja 3 ali 4 kapljice le-te tinkture. Zastopi se, da se more to več dni zaporedom izgoditi.

(Živinozdravnik.) Okr. odbor v Šmarju razpisuje mesto okr. živinozdravnika. Plače ima od okraja 240 gld., potem od trga za pregledovanje mesa 24 gld. in za vsak sejem 3 gld.

Tržna cena

preteklega tedna po hektolitrih.

Mesta	Pšenica	Rž	Ječmen	Oves	Turšica	Proso	Ajda
	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.
Maribor . .	7 20	5 —	4 40	3 10	5 20	5 —	4 40
Ptuj	9 —	7 —	5 —	3 25	5 —	6 —	7 05
Celje	7 10	5 20	5 37	3 10	4 95	—	7 90
Gradeč 100 Kg.	9 8	7 15	3 —	6 95	6 45	—	7 5
Ljubljana .	7 66	5 40	4 67	8 —	5 23	—	—
Celovec . .	7 —	5 —	4 70	3 10	4 40	—	—
Dunaj	9 70	7 32	6 50	6 50	6 —	—	—
Pešt 100 Klg.	8 75	6 53	6 14	5 72	5 55	—	—

zboru. — V Gradcu ima posebni odbor priprave, da se vsprejme cesarjevič, kar najbolj mogoče, sijajno, v rokah. — Koroški poslanec P. Lax si menda ne upa pred svoje volilce, ter razpošilja raji tiskano poročilo o svojem delovanju v dež. in drž. zboru. V njem hvali sebe in nemške poslance čez mero, slovenskim pa očita, da se po krivem mešajo v koroške zadeve. Resnica, žalostno je, da nima 130.000 slov. Korošcev nobenega poslanca svoje krvi v drž. zboru. — V Beljaku imajo nekaj let sém drž. gimnazijo. Učencev je bilo letos na njej samo 156 in kar je čudno, le 14 slovenskih. Prej ko ne pa jih tiči kaj pod nemškim klobukom. — Dr. Poluklar je imel v Postojini volilni shod ter je v njem poudarjal, da so bili letos vsi slov. poslanci med seboj edini, nekaj, kar je njih delovanje močno pospeševalo. — Po vojašnicah v Ljubljani so bile v ponedeljek preiskave, za voljo česa, to pa ni znano. — Čehi, ki pridejo letos prve dni avgusta na Kranjsko, gredo tudi na Bled in doli v Postojino. — Maršal c. kr. vojne, nadvojvoda Albreht je bil v Primorju, v ponedeljek prišel je na Bolec ter si je tamošnje trdnjavo ogledal. — Goriški „Sokol“ je imel v nedeljo svoj prvi občni zbor. Pravi se, da je na-nj obilo udov prišlo. — V Trstu se boje iznova kolere, kajti v Italiji se je že na večih krajih prikazala. Bog nas je varuj! — Vojakom se godi sedaj v Bosni dobro. Odkar je jud Baruh in tov. obsojen, dobodo dobro in obilno hrano. Čudno je samo to, da dobodo pri nas še vedno judje skrb za hrano in obleko vojakov v roke, če prav sta si jud pa goljufija rada prijatelja. — Ogerska vlada misli na vzvišanje učnine, na srednjih šolah bode v Pešti 30, drugod pa 24 gld. na leto. — V neki vesi na Poljskem so se vzdignili kmetje zoper novo cestno postavo. Žandarji so jih razgnali, toda brez krvi se to ni zgodilo. Enega kmeta so ubili, troje pa jih je dobilo težke rane. Kmetje se menda niso o pravem času podučili, zakaj da hodi pri tej postavi, vsekako pa je to žalosten dogodek.

Vnanje države. Bolgari imajo kneza in ga nimajo; imajo ga, ker so si princa Ferdinanda Koburškega izvolili, nimajo pa ga, ker ne znajo, je-li le-ta vzprejme izvolitev in še manj, je-li ga bodo velesile priznale. Niti prvo, niti drugo, še sedaj ni gotovo in je torej štenja še bolj zamotana, kakor je bila doslej. — Srbija je v hudih zadregah, ker vse dohodke požre vojaška suknja pa obresti za drž. dolge. Le-teh je vkup za 290 milijonov dinarov in je za malo Srbijo silna vsota. — Turško ministerstvo pobira šila in kopita, toda nihče ne mara na njih stole se vsesti. Uzrok je za to pomanjkanje „drobiža“. Po vrhu pa so še nemiri zdaj v evropskih, zdaj v azijskih pokrajinah, ni torej čuda, če si dve-trikrat človek premisli, predno

prime za krmilo vlade. — Tudi Rusom delajo denarne razmere preglavico, to pa posebno za to, ker se ustavljajo nemški denarni možje ruskim dolžnim pismom. Mogoče, da potisne to Rusijo še bližje k Franciji. — Nemška vlada ima vedno dela z Alzasijo in Loreno. Prebivalstvo še bojda vedno gleda nazaj v Francijo ter ne mara nemških pikelj. Nemci pa bi radi vse, kar še ondi diši po francoskem, odpravili, to pa menimo, da včasih prenašlo, včasih preoholo. — Na Belgijskem bi radi vpeljali splošno vojaško dolžnost, kakor jo imamo mi, poslaniška zbornica pa je dotično postavu zavrgla. Sedaj je za voljo tega velika jeza pri generalih in kažejo tisto že očitno. Mogoče, da še postava vendar-le obvelja, kajti tudi kralj je za-njo. — Kakor je podoba, pride kmalu za Irsko nova doba ter ne pride kazenska postava zoper nje v veljavo. Gladstone, ki je Irsem prijazen, se že pripravlja, da vzame iz nova vlado v svoje roke. Da bi le k malu! — Francoska vlada ima slej, kakor prej z generalom Boulangerom svojo težavo. Da držé z njim višji generali, to se zna, toda še je tudi treznih ljudi ondi, in ti ne želé prenašle vojske z Nemčijo. Ako obvelja Boulanger, potem ne bode dolgo do krvave vojske. — Sv. Oče v Rimu so vedno za to, da dobi po vseh državah sv. cerkev mir in potrebno veljavo, tedaj tudi v Italiji, ali svojim pravicam se ne smejo odreči. Tedaj pa tudi sprava z Italijo ni mogoča, dokler jim ona ne povrne dežel, katere jim je vzela s silo. Za to pa še sedaj ni veliko upanja. — Na Kreti je sedaj sopet mir in je Turčija priznala kristjanom več imenitnih pravic. — Gledé Egipta začenja se novo pogajanje Turčije in Anglije, no uspeha bode pa nazadnje ravno tako malo, kakor ga je bilo doslej. Kjer ni poštene volje, mlati se le prazna slama.

Za poduk in kratek čas.

Peyramale, bivši lurški župnik.

(Dalje.)

Bilo je enkrat v pustnem času, ko pride gospod župnik iz gorá prav lačen domú. Mimgredé se oglasi v kuhinji, jeli že obed pripravljen. „Precej bo! gospod župnik, je djala kuharica. Tam v ponivi se peče lep kapun, tolst da je kaj, za štirikrat ga imajo dosti. Gospod N. vam ga je podaril. Kruh in vino že čakata na mizi; samo po vode še stopim, potem pa takoj dam obed“. Med tem, ko gre hišinja po vodo, prestopi prag uboga, jako nevoljna in siromašna ženka. „Moj mož in jaz gládú pogineva, gospod župnik, in naši otroci nimajo trohice kruha“, tako je beračica tožila.

„Zaupaj hči; kdo bo pa precej obupal, saj imamo predobrega Očeta v nebesih, ki vé, da